

רבייט שרון יהוא

4300806

בן נאות זדניאל

נולד ב - 21.4.1966

התגייס לצה"ל באוגוסט 1984

שרת בגדוד "גבעון" (13)

נפלו ב - 10.7.1985

בעת מילוי תפקידו.

שרון (ג'וֹחָאַן) יוֹחָאֵן

הנפטר ב-11 באוגוסט ונטוברט. וזה היה מושג. פועל ברכבת איזידור, אהדיה ז' ישראלי, בתקופת ספרות העומר, שבה מסופר על ר' שמעון בר יוחאי - והמשפחה החליטה פה אחד שששת יוחאי יהלום אותו. יוחאי היה ילד חמוד, שובב מאד, חברותי ואהוב על הכל. הוא אהב לטיל בשדות החקלאות ליד הוואדי ובסקרנותו הרבה בדק ובחן כל דבר. הנאהינה ילך פעיל מאוד; גילה אהבה רבה לבני-חילים ומדי ערב נסע עם אחד רתקלאם על טרקטו למטלבה. לאחר שזכה בחיליבת הפרות. יוחאי למד בבית-הספר הייסודי ינאל שבסובו. כבר מכיתה א' גילה את הספרים ובילה שעות רבות-בקרייה. שנותיו בבית-הספר הייסודי בכפר היו שיטים. מאושרות של לימודים, טעולים, פעילות ומתחנות של תנועת הנוער העובד', חטיבת בני המושבים, ומסיבות. יוחאי היה משתתף-פעיל בכל-אריוו. את כיתה ז' עשה בבית-הספר החקלאי בנחל. זה היה מקובל ואהוב על סביבתו, כתוב מארים לעלון בית-הספר, בקרית טבעון. יוחאי היה מוכתת למד בוגמה ההומנית בתיכון אורט גריינברג. גילה התעניינותURAההארץ. יוחאי מרבה לטיל ברחבי הארץ ומדבר יהודה היה אהוב עליו במיוחד, וכן שהוא אחר עופות טורפים. יוחאי עסק גם בספרות, שיחק כדורסל והתאמן בשיגט קיאקים. במסגרת-קבוצת 'הפועל عمקם'. אהבה גדולה רחשה יוחאי לחקלאות ובחויפותיו. מבית-הספר נגן. לעובוד בענפי החקלאות השוניים, במוסך ובמג'נט-הטען לבני-חילים, תמייד. על טרקטור. כשהיה בן שבע-עשרה סייע לאביו-בבנית מזוזה בצר הבית, ששימש לו למגורים. בחדר זה התאספו חבריו להאנז'למאיקה, היה חבר אהוב לאחواتו הבכורות והפיניקאים את אחיו הספר ולבלוטיות יוחאי. היה חבר אהוב לאחواتו הבכורות והפיניקאים את אחיו הצער. בתום בחינות הבגרות היה פעיל. נלהב בהכנות למועד מسابת הסיום ונטול בה חלק. ב-1984 ניס לצה"ל. יוחאי שאף להיות חייל קרב, אך זמן לקורס טיס. הוא החליט לסייע לפחות את השלב הראשון בקורס הטיס, כדי לחות את חווית הטיסה. לאחר תציג שני הצלית להשתלב בסינית ולהצטרף אל צוות, שהיה כבר ביצומו של גיבוש. ואימוניים. טרפ. כושרנו הגנוגני היורד, עבר בהצלחה מסע בן 120 ק"מ, דבר שהעיד-על מצויה-העוז-למצליה. לאחר מספר חדשים עבר לשרת בחטיבת גולני, שם עבר קורס מש"קים והתעדד לעבר קורס קצינים. הוא הספיק לשרת כחודש כמש"ק בחטיבת גולני. ביום כ"א בתמוז תשמ"ה (10.7.1985) נפל בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחות-עלומים בחלוקת הצבאית בבית-העלמין במושבו - נהלל. הותיר הוריהם, אחות - מיכל, אח - גدعון וסבתא. לאחר מותו הועלה בדרגה. במכות תנומים למשפה השכלה כתוב מפקדו: "יוחאי נפל עקב תאונה בשימוש בנשקו האישי, אשר גרمه לפליית כדור ולפטירתו המידית במקומות. כבר בתחום דרכו בגזרה הביע יוחאי את רצונו העז לשרת כקצין ביחיד ובימייו הראשונים פעל בדקות להווחת יושרו ורצינותו. יוחאי התב楼下 באופן פיקודו, למרות גילו הצער. לנוכח, לפוגה ולחברי החילים היה יוחאי נוספת של איכות, חבר נאמן ומפקד בעל פוטנציאל גבוה".

חטיבת גולני באימון ובשגרה

ארובות, עוקגות מדר וקשת, חוא "דרכ' הקבינה של חטיבתך"; ערוזות אחד"י"חרם, פאות פערות ומכaucים ואלו ומאהת בטלטל; חס איזו נאפיה וטפואות לאפרשת החרום, להוקטורה הצגאייה, לטענות חמבעית... ווחהע עט ואתי, רפיים וטוגים מבז' ורבנוי ווועז חטיבת, חטיבות פושטילען ווואתעה את תקנות שירות הפלדה, פליקאנט ומסדרים, לא חתונו בקרוב, לא יפסו פלחחן גל תקונת שודוח חיתה ב"אייטו וטשוויה", לאלא שטבונג שונר אונז היינטיג און "וועדים לאיטו". יואאס פ"רנילך" ל"זונשיין ז"ר חטיבת זאנז שלא וטלן חלק בקרוב, יונס לא עברו את הנפל פאיון חיזירן או בשיטה, לא פגענו באווב, וונס לא היילן תבר גאנע החץ אען, וגונס לא קיבלו צל"ש ובל שרום חטיאו היה פנטז אונזיש, גאנז און, חערא חוף פוקידש..."

רק חשלאל, ותיראיך אויך חט ופעריט, ואיזו יונשא אם שדרו חטיבות בשנות החמישיות או בשנות השמשיות, בז'י' תעשייה, "קידשי", שיטת הימיט או יומן הפופוריון, גמלחתת החתשה וביבודיים. במצע ליטאני או של"ג במלחמות לבנו או ב"שטחיים"; אם היטאל ותבקש הב ישטו בחלחות ובשפט גנוגוים על אויהם היומין, על סיורביבקה, וה"סיר האלים", גל התצפית והמאור, על גוטיאלילה ושגדת חמוצב... ויעלו על נס את החברות והאותות, ותחוות החשתייכות והגאות. בפלוגה, בגוז, ובחטיבה

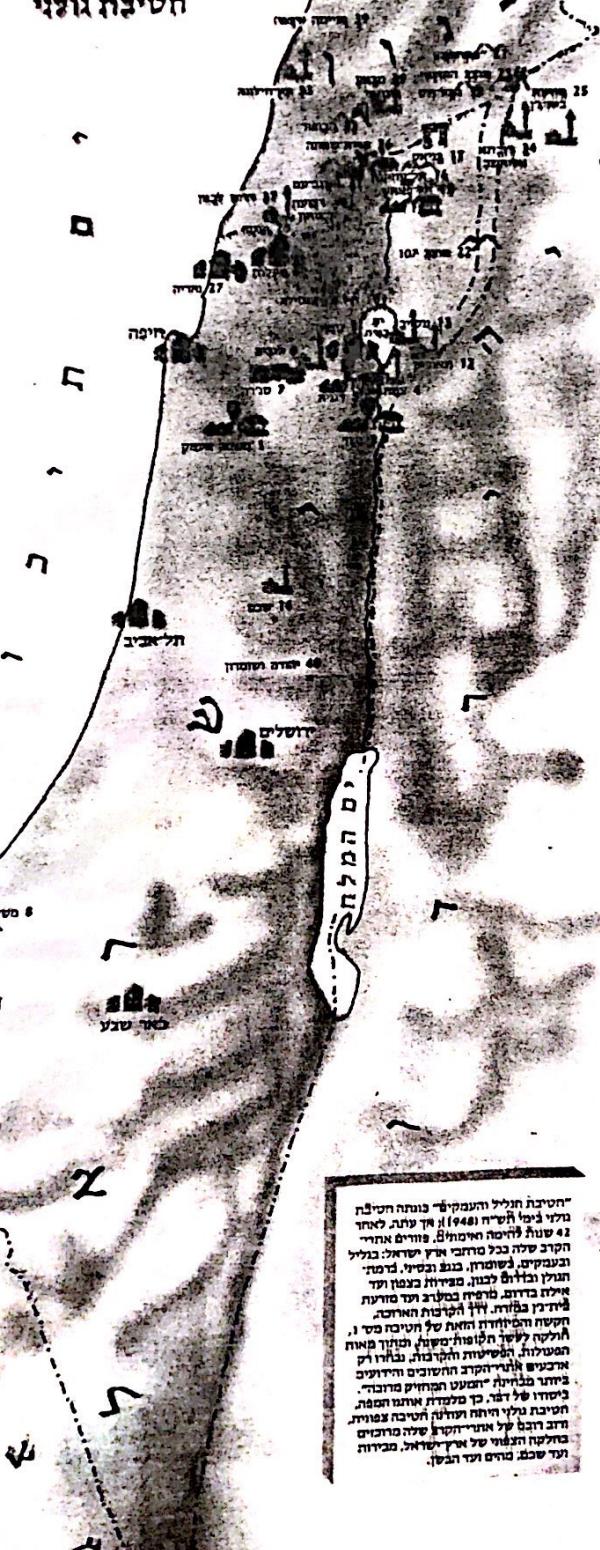
הם זוכרים חיוב. כל דורות חלוצים, את המ"ב המ"מ האסמל והרס"ר, את "חמאחל" וחסימות, החמתנה וה"שטענד", את הכננות ואת ר"הקייפות" את חמדרים וה"יציאות"... גולפ' ל'קחו עםם עם כל הזכרונות את ה"קייטק" הפקיל והתדייל, שקי' זימע מדים ודרגות, אפוד-מנגן, שישבש, קסדה זאיספוד הווות... על בן דאי ליטר על אותן אלפי לוחמים, שלא חסנו זעה זבל מאמץ, והזרו רטובים, מרים-לילה, מסע מעטאות, מעשרות אימוניות; אימון ייש"ר רטוב", אימון הרטט, ואימון החטיבה אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הליחנה ביעדם-בוצר, בשיטה בניו, במדבר ובהר... אימון נגב, בכלל או ברמה אימון בשת"פ עם שריון, תותחים או עם המדסה... מבעד שדו-תמיוקשים ולהימנה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוללה ועם כל הפלגה... עם חגור-קל, מימה ורימונים, או עם חנד מלא, "חנד פילם", וקספל"ד. עם שכפ"ץ ר'פואצים" ומחסנית מלאות "נותביס"... עם נשק אישין, "עוחי", "סטן" ציבי", "אפאק" ר'צליל", עם מגל"ד, ומק"ב, "זוקה" ומא"ג עם מרגמה... ועם כל שאד אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרשו להסתמך עם כל הגשתה, ולשאת בוג�ה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרשו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירה ב"עדב" בפלוגת-הקשר, פלוגת החנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גנלי" פרשו להיות חובש, אפסנאין, ש.ג. או קש, להפעיל אמל"ח מהחכם ולעשות "עבדות רס"ר"... להיות בוגני פרשו לזרק במו מטוח, סמ' חגור-מלא וכובע פלדה, ב"יום ספרט", או במעס, ל"הברת התמד" ו/או ל"קיבלה הכומתת"... להיות בוגני פרשו מטען דום 'כמו חיל', כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקד" וב"מסדר השכלה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס החשבנה, וטקס קבלת הכומתת, טקס סיום קורס מכ"ם או קבינים, ומסדר-סימן של תקופת האימונים, וטקס וכדורן שנטי לכל התלמידים... להיות ב"גולני" זו אכן חווית, חוויה אמיתית של "אימון ושינה"...

דרך הקרבנות של חטיבה גולני

הקרבות העיקריים (1948-1949)	
9-18.6.48	תעלת עזה
18.6.48	תעלת עזה
15-17.5.48	תעלת עזה
6-10.5.48	תעלת עזה
26-21.5.48	תעלת עזה
7.6.48	תעלת עזה
9-10.7.48	תעלת עזה
23-25.12.48	תעלת עזה
16-10.4.49	תעלת עזה
1948-1949	תעלת עזה
1-2.5.49	תעלת עזה
16-17.5.49	תעלת עזה
1-10.5.49	תעלת עזה
1949-1950	תעלת עזה
11-11.6.50	תעלת עזה
16-17.6.50	תעלת עזה
(1950) 1-2.7.50	תעלת עזה
1-10.7.50	תעלת עזה
1950-1953	תעלת עזה
11-11.6.53	תעלת עזה
16-17.6.53	תעלת עזה
(1953) 1-2.7.53	תעלת עזה
7.6.53	תעלת עזה
1953-1957	תעלת עזה
1-1.7.57	תעלת עזה
16-17.7.57	תעלת עזה
(1957) 1-2.8.57	תעלת עזה
1-10.8.57	תעלת עזה
1957-1967	תעלת עזה
1-10.7.67	תעלת עזה
7.12.67	תעלת עזה
17-28.12.67	תעלת עזה
16-22.9.67	תעלת עזה
1-10.10.67	תעלת עזה
(1967) 1-2.11.67	תעלת עזה
1-10.11.67	תעלת עזה
1967-1973	תעלת עזה
1-10.10.73	תעלת עזה
7.12.73	תעלת עזה
1-10.7.73	תעלת עזה
1-12.10.73	תעלת עזה
10-12.10.73	תעלת עזה
1-12.11.73	תעלת עזה
1973-1974	תעלת עזה
1-10.10.74	תעלת עזה
12-13.10.74	תעלת עזה
1-10.11.74	תעלת עזה
1-10.12.74	תעלת עזה
1-12.1.75	תעלת עזה
1-10.1.75	תעלת עזה
1-10.2.75	תעלת עזה
1-10.3.75	תעלת עזה
1-10.4.75	תעלת עזה
1-10.5.75	תעלת עזה
1-10.6.75	תעלת עזה
1-10.7.75	תעלת עזה
1-10.8.75	תעלת עזה
1-10.9.75	תעלת עזה
1-10.10.75	תעלת עזה
1-10.11.75	תעלת עזה
1-10.12.75	תעלת עזה
1-10.1.76	תעלת עזה
1-10.2.76	תעלת עזה
1-10.3.76	תעלת עזה
1-10.4.76	תעלת עזה
1-10.5.76	תעלת עזה
1-10.6.76	תעלת עזה
1-10.7.76	תעלת עזה
1-10.8.76	תעלת עזה
1-10.9.76	תעלת עזה
1-10.10.76	תעלת עזה
1-10.11.76	תעלת עזה
1-10.12.76	תעלת עזה
1-10.1.77	תעלת עזה
1-10.2.77	תעלת עזה
1-10.3.77	תעלת עזה
1-10.4.77	תעלת עזה
1-10.5.77	תעלת עזה
1-10.6.77	תעלת עזה
1-10.7.77	תעלת עזה
1-10.8.77	תעלת עזה
1-10.9.77	תעלת עזה
1-10.10.77	תעלת עזה
1-10.11.77	תעלת עזה
1-10.12.77	תעלת עזה
1-10.1.78	תעלת עזה
1-10.2.78	תעלת עזה
1-10.3.78	תעלת עזה
1-10.4.78	תעלת עזה
1-10.5.78	תעלת עזה
1-10.6.78	תעלת עזה
1-10.7.78	תעלת עזה
1-10.8.78	תעלת עזה
1-10.9.78	תעלת עזה
1-10.10.78	תעלת עזה
1-10.11.78	תעלת עזה
1-10.12.78	תעלת עזה
1-10.1.79	תעלת עזה
1-10.2.79	תעלת עזה
1-10.3.79	תעלת עזה
1-10.4.79	תעלת עזה
1-10.5.79	תעלת עזה
1-10.6.79	תעלת עזה
1-10.7.79	תעלת עזה
1-10.8.79	תעלת עזה
1-10.9.79	תעלת עזה
1-10.10.79	תעלת עזה
1-10.11.79	תעלת עזה
1-10.12.79	תעלת עזה
1-10.1.80	תעלת עזה
1-10.2.80	תעלת עזה
1-10.3.80	תעלת עזה
1-10.4.80	תעלת עזה
1-10.5.80	תעלת עזה
1-10.6.80	תעלת עזה
1-10.7.80	תעלת עזה
1-10.8.80	תעלת עזה
1-10.9.80	תעלת עזה
1-10.10.80	תעלת עזה
1-10.11.80	תעלת עזה
1-10.12.80	תעלת עזה
1-10.1.81	תעלת עזה
1-10.2.81	תעלת עזה
1-10.3.81	תעלת עזה
1-10.4.81	תעלת עזה
1-10.5.81	תעלת עזה
1-10.6.81	תעלת עזה
1-10.7.81	תעלת עזה
1-10.8.81	תעלת עזה
1-10.9.81	תעלת עזה
1-10.10.81	תעלת עזה
1-10.11.81	תעלת עזה
1-10.12.81	תעלת עזה
1-10.1.82	תעלת עזה
1-10.2.82	תעלת עזה
1-10.3.82	תעלת עזה
1-10.4.82	תעלת עזה
1-10.5.82	תעלת עזה
1-10.6.82	תעלת עזה
1-10.7.82	תעלת עזה
1-10.8.82	תעלת עזה
1-10.9.82	תעלת עזה
1-10.10.82	תעלת עזה
1-10.11.82	תעלת עזה
1-10.12.82	תעלת עזה
1-10.1.83	תעלת עזה
1-10.2.83	תעלת עזה
1-10.3.83	תעלת עזה
1-10.4.83	תעלת עזה
1-10.5.83	תעלת עזה
1-10.6.83	תעלת עזה
1-10.7.83	תעלת עזה
1-10.8.83	תעלת עזה
1-10.9.83	תעלת עזה
1-10.10.83	תעלת עזה
1-10.11.83	תעלת עזה
1-10.12.83	תעלת עזה
1-10.1.84	תעלת עזה
1-10.2.84	תעלת עזה
1-10.3.84	תעלת עזה
1-10.4.84	תעלת עזה
1-10.5.84	תעלת עזה
1-10.6.84	תעלת עזה
1-10.7.84	תעלת עזה
1-10.8.84	תעלת עזה
1-10.9.84	תעלת עזה
1-10.10.84	תעלת עזה
1-10.11.84	תעלת עזה
1-10.12.84	תעלת עזה
1-10.1.85	תעלת עזה
1-10.2.85	תעלת עזה
1-10.3.85	תעלת עזה
1-10.4.85	תעלת עזה
1-10.5.85	תעלת עזה
1-10.6.85	תעלת עזה
1-10.7.85	תעלת עזה
1-10.8.85	תעלת עזה
1-10.9.85	תעלת עזה
1-10.10.85	תעלת עזה
1-10.11.85	תעלת עזה
1-10.12.85	תעלת עזה
1-10.1.86	תעלת עזה
1-10.2.86	תעלת עזה
1-10.3.86	תעלת עזה
1-10.4.86	תעלת עזה
1-10.5.86	תעלת עזה
1-10.6.86	תעלת עזה
1-10.7.86	תעלת עזה
1-10.8.86	תעלת עזה
1-10.9.86	תעלת עזה
1-10.10.86	תעלת עזה
1-10.11.86	תעלת עזה
1-10.12.86	תעלת עזה
1-10.1.87	תעלת עזה
1-10.2.87	תעלת עזה
1-10.3.87	תעלת עזה
1-10.4.87	תעלת עזה
1-10.5.87	תעלת עזה
1-10.6.87	תעלת עזה
1-10.7.87	תעלת עזה
1-10.8.87	תעלת עזה
1-10.9.87	תעלת עזה
1-10.10.87	תעלת עזה
1-10.11.87	תעלת עזה
1-10.12.87	תעלת עזה
1-10.1.88	תעלת עזה
1-10.2.88	תעלת עזה
1-10.3.88	תעלת עזה
1-10.4.88	תעלת עזה
1-10.5.88	תעלת עזה
1-10.6.88	תעלת עזה
1-10.7.88	תעלת עזה
1-10.8.88	תעלת עזה
1-10.9.88	תעלת עזה
1-10.10.88	תעלת עזה
1-10.11.88	תעלת עזה
1-10.12.88	תעלת עזה
1-10.1.89	תעלת עזה
1-10.2.89	תעלת עזה
1-10.3.89	תעלת עזה
1-10.4.89	תעלת עזה
1-10.5.89	תעלת עזה
1-10.6.89	תעלת עזה
1-10.7.89	תעלת עזה
1-10.8.89	תעלת עזה
1-10.9.89	תעלת עזה
1-10.10.89	תעלת עזה
1-10.11.89	תעלת עזה
1-10.12.89	תעלת עזה
1-10.1.90	תעלת עזה
1-10.2.90	תעלת עזה
1-10.3.90	תעלת עזה
1-10.4.90	תעלת עזה
1-10.5.90	תעלת עזה
1-10.6.90	תעלת עזה
1-10.7.90	תעלת עזה
1-10.8.90	תעלת עזה
1-10.9.90	תעלת עזה
1-10.10.90	תעלת עזה
1-10.11.90	תעלת עזה
1-10.12.90	תעלת עזה
1-10.1.91	תעלת עזה
1-10.2.91	תעלת עזה
1-10.3.91	תעלת עזה
1-10.4.91	תעלת עזה
1-10.5.91	תעלת עזה
1-10.6.91	תעלת עזה
1-10.7.91	תעלת עזה
1-10.8.91	תעלת עזה
1-10.9.91	תעלת עזה
1-10.10.91	תעלת עזה
1-10.11.91	תעלת עזה
1-10.12.91	תעלת עזה
1-10.1.92	תעלת עזה
1-10.2.92	תעלת עזה
1-10.3.92	תעלת עזה
1-10.4.92	תעלת עזה
1-10.5.92	תעלת עזה
1-10.6.92	תעלת עזה
1-10.7.92	תעלת עזה
1-10.8.92	תעלת עזה
1-10.9.92	תעלת עזה
1-10.10.92	תעלת עזה
1-10.11.92	תעלת עזה
1-10.12.92	תעלת עזה
1-10.1.93	תעלת עזה
1-10.2.93	תעלת עזה
1-10.3.93	תעלת עזה
1-10.4.93	תעלת עזה
1-10.5.93	תעלת עזה
1-10.6.93	תעלת עזה
1-10.7.93	תעלת עזה
1-10.8.93	תעלת עזה
1-10.9.93	תעלת עזה
1-10.10.93	תעלת עזה
1-10.11.93	תעלת עזה
1-10.12.93	תעלת עזה
1-10.1.94	תעלת עזה
1-10.2.94	תעלת עזה
1-10.3.94	תעלת עזה
1-10.4.94	תעלת עזה
1-10.5.94	תעלת עזה
1-10.6.94	תעלת עזה
1-10.7.94	תעלת עזה
1-10.8.94	תעלת עזה
1-10.9.94	תעלת עזה
1-10.10.94	תעלת עזה
1-10.11.94	תעלת עזה
1-10.12.94	תעלת עזה
1-10.1.95	תעלת עזה
1-10.2.95	תעלת עזה
1-10.3.95	תעלת עזה
1-10.4.95	תעלת עזה
1-10.5.95	תעלת עזה
1-10.6.95	תעלת עזה
1-10.7.95	תעלת עזה
1-10.8.95	תעלת עזה
1-10.9.95	תעלת עזה
1-10.10.95	תעלת עזה
1-10.11.95	תעלת עזה
1-10.12.95	תעלת עזה
1-10.1.96	תעלת עזה
1-10.2.96	תעלת עזה
1-10.3.96	תעלת עזה
1-10.4.96	תעלת עזה
1-10.5.96	תעלת עזה
1-10.6.96	תעלת עזה
1-10.7.96	תעלת עזה
1-10.8.96	תעלת עזה
1-10.9.96	תעלת עזה
1-10.10.96	תעלת עזה
1-10.11.96	תעלת עזה
1-10.12.96	תעלת עזה
1-10.1.97	תעלת עזה
1-10.2.97	תעלת עזה
1-10.3.97	תעלת עזה
1-10.4.97	תעלת עזה
1-10.5.97	תעלת עזה
1-10.6.97	תעלת עזה
1-10.7.97	תעלת עזה
1-10.8.97	תעלת עזה
1-10.9.97	תעלת עזה
1-10.10.97	תעלת עזה
1-10.11.97	תעלת עזה
1-10.12.97	תעלת עזה
1-10.1.98	תעלת עזה
1-10.2.98	תעלת עזה
1-10.3.98	תעלת עזה
1-10.4.98	תעלת עזה
1-10.5.98	תעלת עזה
1-10.6.98	תעלת עזה
1-10.7.98	תעלת עזה
1-10.8.98	תעלת עזה
1-10.9.98	תעלת עזה
1-10.10.98	תעלת עזה
1-10.11.98	תעלת עזה
1-10.12.98	תעלת עזה
1-10.1.99	תעלת עזה
1-10.2.99	תעלת עזה
1-10.3.99	תעלת עזה
1-10.4.99	תעלת עזה
1-10.5.99	תעלת עזה
1-10.6.99	תעלת עזה
1-10.7.99	תעלת עזה
1-10.8.99	תעלת עזה
1-10.9.99	תעלת עזה
1-10.10.99	תעלת עזה
1-10.11.99	תעלת עזה
1-10.12.99	תעלת עזה

דרך הקרבנות של חטיבה גולני

מקום מגוריו של שרון ז"ל

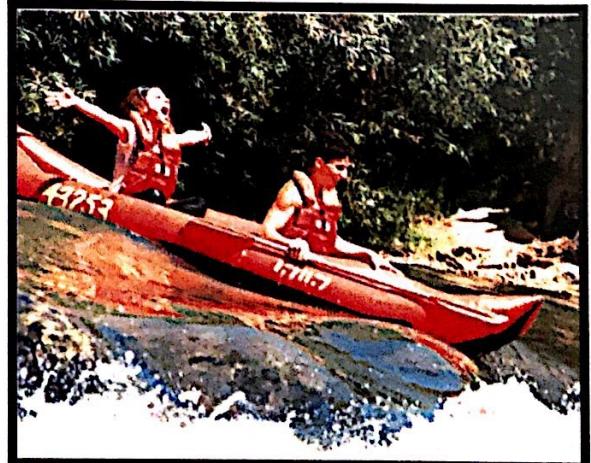
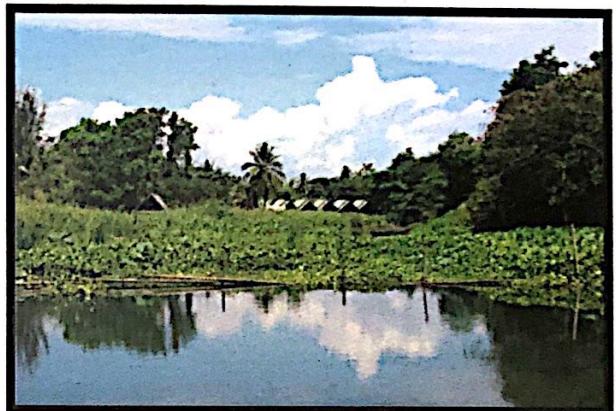
נַחַל הָוֹא מִשְׁבֵּעַ עֲבוֹהִים בְּכָפֹן עַמְקָיְזָרְעָאֵל, והוא מושב העובדים
הָרָאשׁוֹן בְּאֶרְזָן מִשְׁתַּחַיְד לְתָגִיעַת תְּמוּשָׁתִים עַגְמָצָא בְּתָחוֹמֵי
הַמּוֹעֵצָה האַזְוָמִית עַמְקָעָרְעָאֵל שְׂטוֹחָאָכְבָּד-8,700 דָּנוּם. במושב 75
מִשְׁקִים חֲקָלָאִים. מִתְּחִילָה עַד זָמִינִים מִזְרָחִים, נָהָר קְדֻשָּׁה
 (1984-1985) י-ט. נָהָר קְדֻשָּׁה (1985-1986) י-ט. נָהָר קְדֻשָּׁה (1986-1987) י-ט.

בית ספר "נהלל" בט למד יוחאי ז"ל

השביעים חיו ריב robust של חיילי רטובה גולן, חיילים שהונדרנו לשדה כבשנותיה.

תחביביו של יהואן ז"ל

דברים שכתב יוחאי בתקופת התיכון

מפלונו בית הספר התיכון בטבעון, הרהורייס שבלב

... שנה תחושה בזמנן האחרון של מein "ההגדות" רוחנית בעם. מן חריגש של חוסר אמונה עצמי. יכולות להיווח לzech סיבות שונות וביניהן המסביר הכלכלי ומלחמת "ההתשה" הנמשכת בלבנון. אנחנו ננסים למען שאגנות של חוסר אכפתות ממה שקרה סביבנו. - - -
חדות מתקבלות בלי להניד עפוף ולטרכה הצער גם הודיעות יומיומיות על עוד הרוג אי שם בלבנון. גלי שביתות במדינה, אינפלציה גבוהה ועם כל זאת עדיין נמשכת ה"שםחה" לפני חז"ן, ברוחב, אולם עמוק בפנים ואולי גם בבית מתחיל המשבר מתחת אוותתו.

יכול להיות שלאנשי הדור שמעלינו זה נראה קצת יותר חמוץ מפני שהם אינם רגילים למצב "סכנה". הם הגיעו לאرض והתחלו מאפם, מכלום, עד שבנו את המדינה בה אנדר חיים היום. ואילו אנו "הנודר", מקבל הכל כמות שהוא, בלי שאלות ולכון קיימת ההרגשה הזאת. עוד מעט גויס... ונעמוד בפני מציאות חדשה, חיים אחרים. פתאום נהייה עריהם לטכנות חדשות, בעיות שונות, דברים שלא היינו מורגלים בהם.

בגלל המונוטוניות בהתקדרות האיטית וקבלתה מתחיל חוסר אמון עצמי. חוסר אמון ביכולת לשנות דברים, אומנם קיימות כל מיני תנועות מהאה שכונתן היא באמת לשנות דברים, אולם אין להן מספיק כח, מה גם שדעתיהן שנויות בחלוקת. חוסר יחס בחינוך ציוני, לימודי המורשת היהודית ואהבת הארץ גורמים להתקדרות בהתיישבות החדש והרhamות למשימות לאומיות. ההتابולות מחריפה ועודין לא קמים וצועקים. הנסיון להדמות בצורה ובהתנהגות למערב יוצר אטיאטיות וחרקאות מהיהדות (לאו דווקא מכחינה דחית) ומחשורים.

נוצר מצב בו אנו שואפים להדמות לאלה"ב - מערכת הערכים שלנו וההערכה לפני בניו אדם היא עד כמה דומית חם לאmericאים, וכל זה במקום ליצור במדינה אופי אזרחי וחברתי חמיח אוthon ורך אותה. מדינת ישראל נמצאת עדיין ב恰恰לה ועדיין ניתן לבנות את אופי החברה. אבותינו ישבו את הארץ (לא שגורו...), הקימו מערכת ביטחון (עדיין לא מספקה, אבל מעולה) ועசיו הגיעו חזמן. להתחיל לבנות חברה בעלת אופי ארץ ישראלי בילדתי.

ג'וחא

3.11.1983

מעלון ביה"ס חתיכנו בטבעו, חותורים שבלב

דוקא עמשו לאחר הפגזת גאו ותמיוגזים בבדיחות שבוחזר חזרהו חנאייה במקצת החושב אל הצעירות בעזם.

תמיד כאשר קרו פקריו פיגוע אוטומטיים בעזם (שלא ביהודים) חתעוררה חמחגה - "אולי יבינו הם יביןו,,,,"

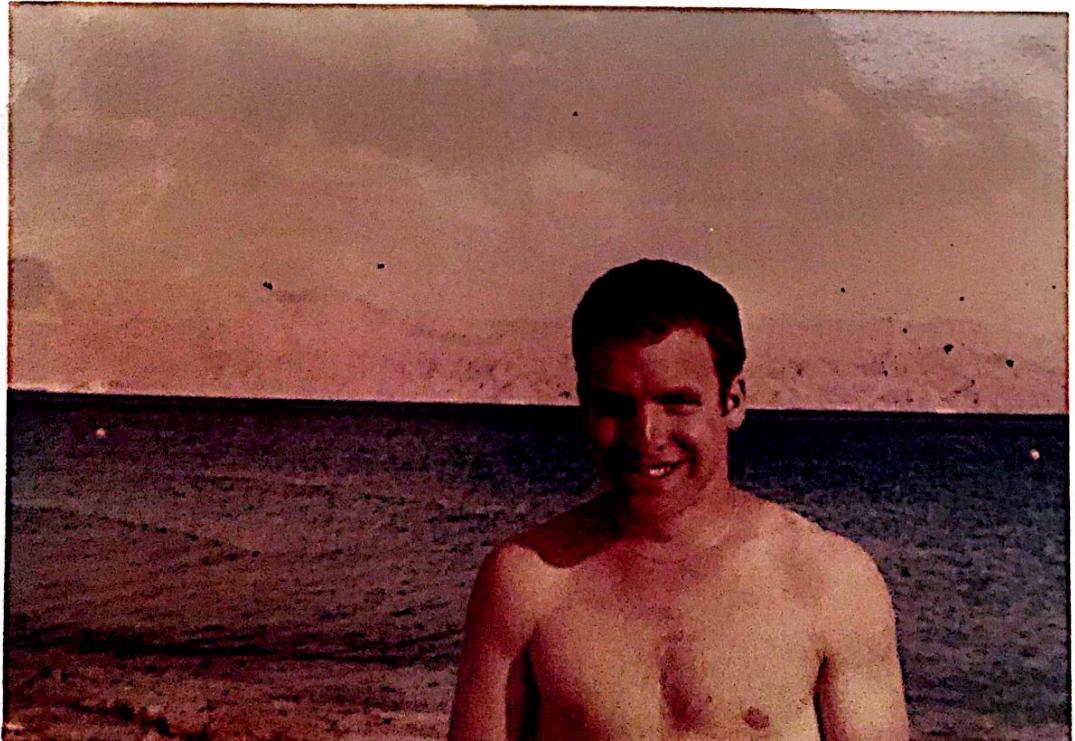
אולי עמשו לאחר שחצרותיהם והאמריקאים טמצו'ן אל בשרם את טumo של הטדור, אולי יבינו הם יביןו איתנו... מודיע נגנסנו לבנון, מה מטרתנו שט, אולי הם יבינו את הכאב שלנו, את הסבל כל חסנים. אולי הם יפלו בעת נגד הטוריזם, אולי יבינו מה הם עושים כאשר נתנו לערשת את הזכות לשבת באו"ם. מצד שני, מדיניות אשר בינו את פלישתנו לבנון הינו מוגנות את הפיגועים ומהרשוב יגנו אותנו.

אני אולי נאיבי במקצת במחשבה זו, אבל בכזל זאת כזאב לי, אשר אני שומע שהאנגלים גינו אותנו על כנישתו לבנון בעוד הם סובלים מהתחתרת האירית, האיטלקית גינו אותנו כאשר הם סובלים מהבריגדות האזומות, הספרדים אשר גינו אותנו בעוד הם סובלים מהתחתרת הבסקית וכו'...

קשה קצת להאמין שהכט הערבי הוא אשר מביא לדבר זה אך בכלל זה כזב, השאלה היא רק-מתי יתפרק העולם ומתי יבין??-את זאת כנראה לא נזכה לדאות בדור הזה.

אולי בנינו???

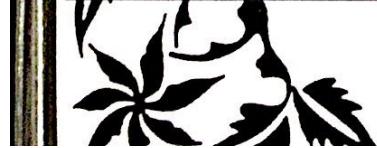
ג' רוח

בפְּנֵי קָרְבָּן כִּי
יְמִינֵי קָרְבָּן כִּי
זַיְדָתִי כִּי צַדְקָה
וְחֶסֶד כִּי צַדְקָה
הַרְשִׁיק הַקְּרֹבָן נְסִיבָה
כִּי יְרַאֲתָה אֲזַלְמָה
כִּי שְׁעָרָיו הַן קָוִים
וְגַם הַקְּרֹבָן יְקַרֵּב
אַתְּ-בְּשָׂמָמָה תְּפִיאָה
תְּזַעַר, בְּכָל הַלְּבָדָה
קָרְבָּן כִּי הַרְשִׁיק
בְּפְנֵי הַחֲמִינָה
וְהַיָּה כִּי יְפִיאָה
שְׁבָרִיר וּמְתֻקָּות
תְּזַעַר עֲזָה הַלְּבָד -
וְלֹא כִּי יְהִי
חֲמִינָה כִּי קָרְבָּן-הַנְּצָרָה
חָסֵד
כִּתְגַּן רַק אַחֲרֵי
הַרְשִׁיק הַקְּרֹבָן תְּרֵה
הַרְשִׁיק הַקְּרֹבָן נְסִיבָה
כִּי יְרַאֲתָה אֲזַלְמָה
כִּי שְׁעָרָיו אֲתִי-יְסָחוֹת
כִּי שְׁעָרָיו
כִּי שְׁעָרָיו

**בתקופת היוגה בקורס טיס
(לפני ה가입ו לחטיבת גולני)**

בצורך קדשוות וחיגוניות, חמוץ על לגנו לגור גוים. אחרים ורעים, אשר גורל חטלה ניכח אתנו וחייהם - ושבעו עתה לגור. אבל יחיז, על נקילת יוחאי.

כגוןנו ובקפאוינו ותאה בטבור חגורל, ובלבנו שאלה מרה; למה נזר על יוחאי להעקר הארץ החייך - יוחאי, שבשטו טובע שם אלוהים חיים? חן וועז לו חיים, למה וגולה פניו חזקות נשום באור חטוב של הארץ חואת, לשבע טובה של אראח מזיה שכח אהב? אך לשאול וצע, אבל לא נשכילד להשוו תשוגה לשאלותינו חנוכות, הנצחות.

כגון יוחאי, כגון כגון יוחאי! לנגןנו ירחת דוטן, וכחמתה הלא ראתה אותן מלא תקoot יוס-ינוא. והוא ני אנד יומן ותקוותן צלה. ושבעתים יכאב לנו על חיין העיריות, הייפס והתמים, שנוטקו לפתע בזוע הגורה האctorית. גזרי יטיר אתה הולך מאתנו, וער לנו מעד מלעדיך, הון כל נר יקרה לנו. הלא לנץ עינינו גזלת, עצחת, הייתה איש, כולנו אהבונו. נכרת טנוינו כבר מן החץ, וועעינו ופער לכל עומקיו; זמעהנו צורבת בעינו, ואננה מרה מלכנו תפרוץ, ואין וחתה.

אייה נפלת, יוחאי?! בנה נבנה עליין, שייקות מכל, אתה האהוב עליינו מכל.

ואינה נבא בזרוי נחמה לאמא, לנווה, לאבא, לזי, לאחות, למילל, לאח הקсан, נצעון, לסתנא, לנעמי, לכל אלה שהקיפון תמי' נאהנה, נטירות ובזאגה - ופינו אלם ולנינו לחוץ? אולי, אולי, באחותנו חשלחה, בשיתופנו חטלא בעורות חייאס גרע טיפה מכוס-היוגנים, שהיה נתת נפשותיהם חזואנות וחוכנות - כי אין לנו נחמה.

יוחאי, יוחאי, בלבם וטורתה זכרו נל אוחein ויזידין, בצורך היקוז של חייו (עווריים פורחים), היה ערור שפטן בזואר עלומים גוואו בתוך ערור חנטאות חתירות של בינוינו, שאלנו כלל עת, שטן חוו, יוחאי, יואר בגור חעטך שלנו ולא יסוו עדי עד.

יעקב מסטלו

יוחאי נולד בא' גאייר, תשפ"ו 21.4.66
 בן שני לנועה ודני, אח למייל, בן נחלה. חתকופה - יוס
 העצמאות תח"י למדיות ישראל. וسفירת העומר, מטורת
 מופראת של עם ישראל, זמן חביב, שיא חלבוב וחביבה של
 כך אהב.

ילדותו עברת עליון בנחל, בפתח ד' חיה לאח - לגיאן, את
 לימודיו הייסודיים מסיים בבייח"ס היסודי במקום, תקופת
 שתזכר פנים של פריחות מאושרת, בה התגבשה אצלו אהבת
 ארץ אדירתה והכמיהה למרחבים, לשדות...

בסוף כתה ז' מחייב יוחאי, עם עוד שלושה מבני בתנאי^{תנאי}
 לעבר למד בטיבען. עמו הוא מביא את חגאה למושב, לערד
 העבודה, את האהבה עמוק, את החומר ואת החינוך... חבריו
 לומדים מהר שעליו אפשר לסמוק, שיש אל מי לפנות והתגובה
 תמיד חיובית.

תקופת חטיבת הביניים, כאשר מדברים על החזות סיוני
 למען הסכם השלום, מתגלת כבעל דעת מגבשת, ברורה וחד.
 משמעית לגבי שלמותה של הארץ. דעת עקשנית וחסודת פשרות
 כדרכו. כמהicus כשבתה ט',ascal הארץ יצא לטוויל
 הצדעה לסיני - יצאת כתתו לטוויל לנגב...

עם פרוץ מלחמת שלום הגליל, נעדרו בני המושבים
 מהכיות במטרה לעזר במשקים שחסרו את בעלייהם, גם
 יוחאי, בחינת הבגורות הראשונה שעמדה מנגד לא הוויה שיקול
 אף לא לרוגע. לצד הנכונות לעזר, העקשנות והרצינות, לא נעדרו
 לרוגע האהבה בספר "אגדה" למי שאפשר, במטרה לבחון עד
 כמה "מאמין" הוא אותו קרבן...

עם תום הלימודים, השכבה מתארגנת למסיבות סיום,
 ומעלה מסיבה מוצלחת באופן מיוחד, בטיבען, יוחאי - חלק
 משועתי בה. שבוע לאחר מכן - ג'ויס.

חיים אחרים, מחשבה אחות, שוב אין את החפש
 והעצמאות שאח בתייה רגיל להם כל כך.
 חיים קשיים, שבחמשת היו עליות ומזרזות, כדורם של
 אלו חבריהם בדרכן הקשה.

כמעט שנה חייה בצבא.

עמו החלו חגאה, האהבה, החומר והחינוך...
 חבריו לכתח

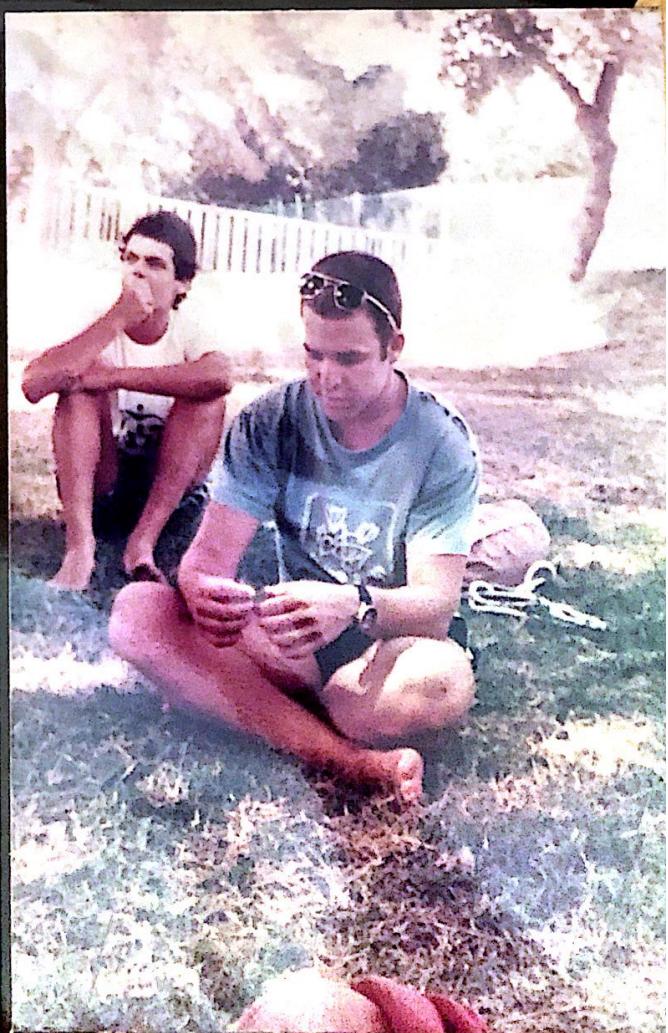
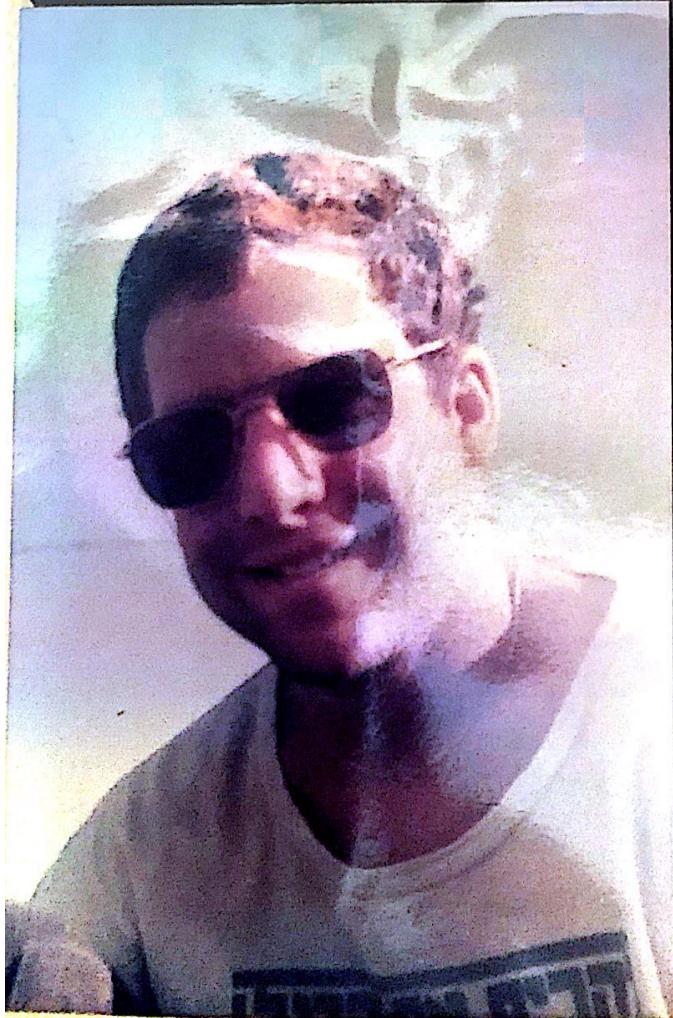
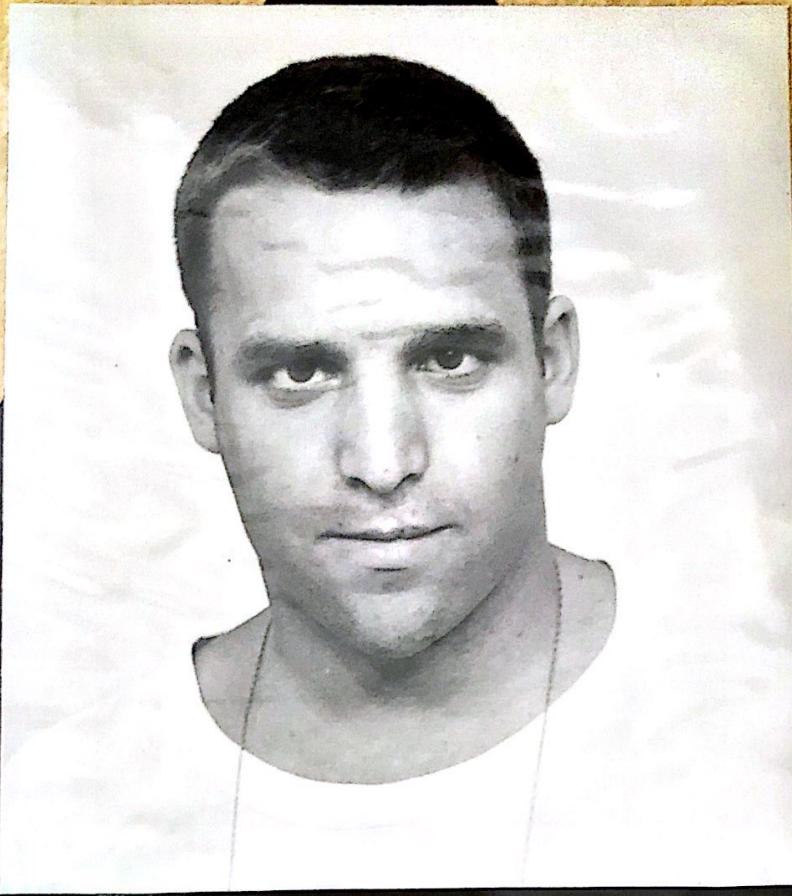

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

יוחאי שרונו ז"ל

ילדות נשכחת

כמוש ישן שביל בון עץ ובית
אבא כאן אמא שם כאן השארתי
מה שהייתי פעם מזמן
מה שעבשינו
ילדות נשכחת

צרייף יורך לא רחוק, בית הספר,
מי נשאר מי עבר מי עודנו
מה שהיינו פעם מזמן -
מה עוד מביא אותנו תמיד
אל אותה ילדות נשכחת?

זוכר איך שהלבנו דרכּ קבע
לאורך הרחוב המתרוקן
דבר לא השתנה
רק פה ושם דוחה הצבע -
אולי זה רק הלב שמצוין.

עוד שנה כבר למדנו.
מי אני מי אתהبابר אייבדנו
מה שהיינו פעם מזמן
מה עוד מביא אותך תמיד
אל אותה ילדות נשכחת?

זוכר איך שהבטחנו בלי לדעת
מה לי ואיך נחרז להיפגש
נדמה שרך אtamול
אבל תשמש פבד שוקעת
אולי רק זה הלב שמצוינ...

שביל בגן, עץ ווית,
אבא כאן אמא שם כאן השארתי
מה שהייתי פעם מזמן
מה עוד מביא אותך תמיד
אל אותה ילדות נשכחת

שדות שפוכים הרחק, מפק ועד סוף
וחרוכים זית וגלבוע,
ואל ערבו העמק נאסף
ביפוי שעוז לא היה כטוחו.

זה לא אותו העמק, זה לא אותו הבית,
אתם אינכם, ולא תוכלו לשוב –
השביל עם השזרה, ובשטים עיט,
אר החיטה צומחת שוב.
השביל עם השזרה ובשטים עיט –
אר החיטה צומחת שוב.

מן העפו המר העידיות עלות
על חזטה – ילק זכלבו.
מזרח החזר ווורדים לילוות
טעל מה טנו ומה שבלבו.

זה לא אותו העמק, זה לא אותו חבית,
אתם אינכם, ולא תוכלו לשוכן -
השביל עם השזרה, ובשימים עיט,
אר החיטה צומחת שוב.
השביל עם השזרה ובשימים עיט -
אר החיטה צומחת שוב.

וכל מה שהיה אולי יהיה לעז,
זרח המשם, שוב המשם בא -
עוד השירים שריכס, אך אין יוגד
של המכאוב וכל האהבה.

הן זה אותו העמק, הן זה אותו חבית,
אבל אתם חן לא תוכלו לשוכן,
ואין קרה, ואין קרה ואין קורה עזין
שהחיטה צומחת שוכן